

Mgr inż. Zuzanna Kaszuba (1935 - 2015)

W dniu 27 maja 2015 roku na cmentarzu Parku Pamięci w Rudzie Śląskiej – Kochłowicach pożegnaliśmy prochy śp. mgr inż. Zuzanny Kaszuby. W mszy pożegnalnej w kaplicy na tym cmentarzu uczestniczyła nieliczna rodzina Zmarłej, przyjaciele oraz grono koleżanek i kolegów z Oddziału Zagłębia Węglowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Krótką mowę pożegnalną w imieniu Klubu Seniora OZW SEP wygłosił autor niniejszego wspomnienia, po czym złożono urnę w „murze pamięci”.

Fot. 1 Urna z prochami Zuzanny Kaszuby

Mgr inż. Zuzanna Kaszuba urodziła się 12 marca 1935 roku w miejscowości Dubna na Podolu (obecnie Ukraina) w rodzinie Jakuba Kaszuby i Heleny z d. Łukomskiej.

Po wojnie rodzice przenieśli się wraz z córką do Raciborza, gdzie Zuzanna kontynuowała naukę kończąc 11-letnią maturą w 1952 roku. W latach 1952-1957 studiowała na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka w specjalności automatyka przemysłowa.

Pracę zawodową zaraz po studiach rozpoczęła w Fabryce Obrabiarek RAFAMET w Kuźni Raciborskiej. Jako młoda inżynier zajęła się konstruowaniem automatycznego sterowania obrabiarek, m. in. sterowaniem tokarki podtorowej z wykorzystaniem wału elektrycznego, układem automatycznego sterowania do utrzymania stałej szybkości skrawania w karuzelówkach i układami sterowania ciężkich obrabiarek.

W roku 1961 przeniosła się do Katowic podejmując pracę w ENERGOAPARATURZE, gdzie pracowała aż do roku 1990, kiedy przeszła na wcześniejszą emeryturę. Początkowo była zatrudniona na stanowisku projektantki, a następnie, do roku 1970, na stanowisku kierownika Działu Kompletacji i Eksportu, zajmując się automatyką młynów cementowych w cementowniach Rejewiec i Chełm, sterowaniem i sygnalizacją siłowni

okrętowych w stoczniach Gdańskiej, Północnej i Szczecińskiej oraz w licznych obiektach kopalnianych.

Mgr inż. Zuzanna Kaszuba została współtwórcą patentu „Urządzenie do zabezpieczeń siłowych zwłaszcza siłowników elektrycznych”.

W latach 1970-1990 pracowała w Dziale Naukowo-Badawczym przy konstruowaniu, modernizacji i wdrożeniu do produkcji aparatury pomiarowej.

Za jedną z prac wdrożeniowych otrzymała nagrodę Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Jej praca zostawiła trwały ślad do dnia dzisiejszego w pracy Przedsiębiorstwa ENERGOAPARATURA. Pracę zakończyła tam 1 lipca 1990 roku, przechodząc na wcześniejszą emeryturę.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpiła w 1962 roku do Koła Zakładowego przy ENERGOAPARATURZE. W 1965 roku została wybrana do Zarządu Oddziału Zagłębia Węglowego SEP pełniąc funkcje:

- w roku 1965 i w latach 1966-72 zastępcy skarbnika OZW SEP,
- w latach 1972-93 skarbnika Oddziału,
- w latach 1966-74 członka i sekretarza Rady Nadzorczej ds. Komisji Egzaminacyjnych,
- w latach 1978-93 członka Prezydium Zarządu OZW,
- w latach 1981-89 członka Oddz. Komisji Odznaczeń,
- w latach 1994-99 członka Oddz. Komisji Rewizyjnej,
- w latach 1990-93 członka Oddz. Komisji Fin.-Gospod.
- w latach 1994-95 i 1996-97 sekretarza organizacyjnego I i II Katowickich Dni Elektryki,
- w latach 1998-99 sekretarza organizacyjnego obchodów 80-lecia OZW SEP.

Z powyższego wyliczenia pełnionych funkcji we władzach OZW SEP wynika ogrom zaangażowania mgr inż. Zuzanny Kaszuba w pracy Oddziału Zagłębia Węglowego SEP. Za pracę zawodową i społeczną w SEP mgr inż. Zuzanna Kaszuba została odznaczona Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Srebrnymi i Złotymi Odznakami Honorowymi SEP i NOT, Medalem im. M. Pożarskiego oraz tytułem Zasłużony Senior SEP. Choroba uniemożliwiła Jej dalszą pracę społeczną w Stowarzyszeniu. Całe swoje życie ofiarowała pracy, nie znajdując już czasu na życie prywatne, nie założyła rodziny i samotnie odeszła na wieczną służbę.

Żegnając Ją będziemy stale pamiętać o Jej uśmiechu, uczciwości, życzliwości okazywanej wszystkim kolegom i przyjaciółom w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich.

Żegnamy Cię Zuziu!

Mgr inż. Bolesław Kubik